

Naslov: Žrtve nakon Sigurne kuće počinju novi život
Datum: 04.12.2007
Država, Izvor, Izdanje: Hrvatska, Glas Istre, ,
Stranica: 8
Površina: 539 cm²

U PETAK SE U ISTARSKIM GRADOVIMA OBILJEŽAVA DAN PROTIV NASILJA NAD ŽENAMA

Žrtve nakon Sigurne kuće počinju novi život

Početkom iduće godine u Puli će se otvoriti treće sklonište za žene žrtve nasilja u obitelji. Otvaranje tajnih skloništa i dalje pokazuje žalosnu praksu odlaska u izolaciju, bijega i skrivanja, dok zlostavljači i dalje nesmetano ostaju živjeti u vlastitom domu

PULA - Predstavnice županijskih povjerenstava za ravnopravnost spolova najavile su jučer na konferenciji za novinare akciju pod nazivom »Za nasilje nema opravdanja«, koja će se u petak održati u Puli, Labinu, Poreču i Pazinu. U spomenutim će se gradovima u 10 i 11 sati dijeliti brošure i leci protiv nasilja u obitelji, a akcija je dio kampanje zemalja Europske unije protiv nasilja nad ženama.

Predsjednica županijskog Povjerenstva za ravnopravnost spolova Sonja Groznić-Zivolić istaknula je da se kampanjom želi senzibilizirati policijski i pravosudni sustav, zdravstvene institucije te centri za socijalnu skrb radi još jačeg djelovanja u borbi protiv nasilja i zaštiti žrtava. Koordinatorica Sigurne kuće Jadranka Černjul istaknula je da je u godinu i pol dana, od kad je otvoreno prvo sklonište, u kući bilo smješteno sedam žena i desetero djece, a volontere su dosad primile

Ante A.

Zlostavljanje se najčešće događa unutar četiri zida, među bračnim ili nevjjenčanim partnerima

C. B.

Članice Povjerenstva za ravnopravnost spolova najavile su akciju »Za nasilje nema opravdanja«

200-tinjak poziva žrtava koje su zatražile pomoći.

- Obavljeno je preko tisuću sata razgovora, a žene se sve više javljaju i traže savjet. Prolasku se počinje mijenjati svi-

jest o tome da je nasilje normalna stvar, a one koje su imale prilike gledati svoje majke i bake kako ih zlostavljavaju, danas to u svom domu neće tolerirati. Zlostavljači su

najčešće bračni ili nevjjenčani partneri, mlađe osobe koje imaju problema s alkoholom ili ovisnošću o drogama, rekla je Černjul. Dodala je da je ohrabrujuće što su sve žrtve nakon napuštanja Sigurne kuće počele novi život i nisu nastavile živjeti sa zlostavljačem. Biserka Momčinović iz porečkog Centra za građanske inicijative naglasila je da je ove godine provedena edukacija za djelatnike koji se u svom poslu svakodnevno susreću s problemom nasilja u obitelji, dodavši da žrtvama pomoći treba pružiti odmah. Momčinović tvrdi da se u borbu protiv nasilja trebaju uključiti i lokalne samouprave te tvrtke koje će imati više senzibiliteta za zapošljavanje žena koje nemaju posao, a prošle su pakao nasilja u obitelji.

Štefanija Prosenjak-Žumber bar iz labinskog povjerenstva tvrdi da lokalna zajednica još uvijek nedovoljno reagira na slučajeve zlostavljanja te da je bilo situacija kada zdravstveni djelatnici nisu znali prepoznati nasilje ili slučajevе nisu prijavili. Silvija Hrelja iz pulskog povjerenstva za ravnopravnost spolova naglasila je da se gradovi i općine trebaju snažnije uključiti u prevenciju nasilja, a najavila je i formiranje pulskog tima za prevenciju nasilja u obitelji.

D. BAŠIĆ-PALKOVIĆ

Početkom iduće godine treće sklonište u Puli

Nakon dvije tajne lokacije početkom godine u Puli će se otvoriti i treće sklonište za žene žrtve nasilja u obitelji. Tako će tri skloništa moći primiti dvadesetak osoba što, barem zasad, odgovara potrebama. Ipak, napuštanje vlastitog doma i odlazak u Sigurnu kuću tek je krajnja mjeru, a osim smještaja na tajnu lokaciju, pruža se psihološka i pravna pomoći. Volonterke Sigurne kuće nastoje žrtvama vratiti samopouzdanje te im pomoći da zauvijek napuste zlostavljača i same počnu novi život. Najteže je ženama s malom djecom koje nisu materijalno osigurane pa si ne mogu priuštiti podstanarstvo ili rješavanje stambenog pitanja.

Otkad je prva Sigurna kuća otvorena, najvi-

še žrtava bilo je iz Pule. One nerijetko nisu mogle napustiti posao i privremeno se smjestiti na tajnu lokaciju izvan grada u kojem su bile u radnom odnosu. Bilo je i slučajeva da su žene uzimale bolovanje kako bi potražile pomoći i spasile živu glavu od nasilnih partnera.

Otvaranje tajnih skloništa i dalje pokazuje žalosnu praksu odlaska u izolaciju. Žrtve su te koje bježe i skrivanju se, dok zlostavljači u većini slučajeva ostaju nesmetano živjeti u vlastitim domovima. Nasilje ne ovisi o socijalnom i društvenom statusu, a zlostavljača podjednako ima među visokoobrazovanim i materijalno osiguranim intelektualcima kao i među niskoobrazovanim osobama ili onima slabijeg imovinskog statusa.